

[Kammersgaard.]

vist sig som en Mand, som har forstaaet sit Ansvar og taget Konsekvensen af sine Handlinger — det var Arendrup! Han skød sig.“

Det ærede Medlem vil altsaa med denne Udtalelse hævde, at der indtil Dato kun er eet Menneske i Centraladministrationen, som i denne Forbindelse har vist sig at være en Mand, som har forstaaet sit Ansvar, og som har taget Konsekvenserne af sine Handlinger. Beviset derfor skal Manden selv have ført ved at skyde sig.

Jeg tror, jeg tør sige, at det ærede Medlem ved denne Udtalelse har sat Rekorden i Retning af haarrejsende Paastande denne Sag vedrørende. Jeg er nemlig paa dette Omraade saa gammeldags i min Opfattelse, at jeg som dansk Mand blues over, at et æret Medlem af dette høje Ting kan fremsætte Paastande af denne Art her fra Folketingets Talerstol. Jeg har ondt ved at tro, at det virkelig kan være det ærede Medlems Mening, at Arendrup har vist sig som en Mand ved at skyde sig. Ligger det da ikke meget nærmere at antage, at han skød sig først, da han fandt, at nu var der ikke mere at tage af, at der ikke var flere Penge at tilegne sig paa uretmæssig Vis?

Det ærede Medlem Hr. Holstein priser Arendrup for at være en Mand, der har forstaaet sit Ansvar. Det er en ejendommelig Bedømmelse af hele dette Forhold; for enhver ved jo dog, at Manden stjal ca. en halv Million først. Det er en ejendommelig Maade for en højtlønnede Embedsmand at forstaa sit Ansvar paa. Og hvad Konsekvenserne af hans Handlinger angaar, forekommer det mig, at Konsekvensen af at stjæle er, at man faar den Straf, der nu en Gang tilkommer den, der stjæler. Det skulde dog nødvendig komme dertil, at det ærede Medlem upaatalt kan prise en tyvagtig og bedragerisk Embedsmand som en Mand, der har forstaaet sit Ansvar.

Thorhauge: Det har flere Gange under Finanslovdebatten, ogsaa i Aar været drøftet, hvilken Form for Jordlovgivning der er den bedste. Hvert Aar ved Finanslovsforslagets første Behandling dukker det Spørgsmaal op, og det er ganske naturligt, for det er en meget vigtig Sag, særlig for dem, som skal have Brugene,

Striden staar som Regel om dette: Skal Staten eje Jorden, eller skal Brugerne, og hvilken Lov bliver brugt mest? Jeg finder det ganske naturligt, at det Spørgs-

maal drøftes, og naar jeg bad om Ordet for en kort Bemærkning — det blev nægtet af den højtærede Formand, af hvad Grund ved jeg ikke rigtig —, var det for at give nogle rent praktiske Oplysninger om, hvordan Jordlovene har virket i det Amt, hvor jeg staar som Formand for Amtskommissionen, idet jeg mener, at det har den største Betydning, naar vi skal lovgive herinde; at se paa, hvorledes Jordlovgivningen virker ude i Befolkningen.

Striden om, hvilken af Lovene der er bedst for Brugerne, er ikke let at afgøre. Det afhænger ikke alene af Lovene, men meget mere af de Brugere, der faar Jorden — det afhænger jo en hel Del af Brugerne, hvilken Lov de klarer sig bedst efter. I Hjørring Amt er saa godt som al Lensjord og Præstegaardsjord udstykket, og derfor er det ganske naturligt, at Ansøgerne oppe i vort Amt søger efter den gamle Lov. Der har i Aar været 1 Ansøger efter Loven af 4. Oktober, hvorimod vi har haft 30 Ansøgere efter den gamle Lov, og det er, fordi Brugere, de, som vil stifte Hjem, ønsker at blive paa deres Hjemegn.

Naar det hævdes saa ganske bestemt, som det er hævdet af flere under Finanslovdebatten, at de, der faar Brug efter 4. Oktober-Loven, klarer sig bedst, passer det i alt Fald ikke i Hjørring Amt. Den 1. Januar 1929 havde vi 434 Brug efter den gamle Lov, og deraf er fra Juni Termin 1929 27 i Restance; vi har 100 Brug efter Loven af 4. Oktober, og af dem er 23 i Restance. Det viser jo tydeligt, at de, som faar Jord efter den gamle Lov, har lettere ved at faa deres Renter og Afdrag betalt end de, der faar Jord efter Loven af 4. Oktober. Det er det, jeg mener, vi bør tage Hensyn til.

Det ærede Medlem Hr. Olufsen nævnte, at den forrige Regering havde begaaet den Fejl at give Henstand til Statshusmænd for 3—4 Terminer, helt op til 1 400 Kr. for en enkelt. Det kender vi slet ikke til i Hjørring Amt. Men jeg ved, at netop den Form for Henstand, som blev brugt i Fjor, og som vi i Kommissionen har brugt, har hjulpet mangen en over Vanskelighederne. Vi maa jo dog huske, at det har været en daarlig Tid for Statshusmænd lige saa vel som for andre — det har været drøftet saa stærkt her inde paa Rigsdagen, hvor vanskelige Tiderne har været. Derfor vil jeg gerne i Anledning af den Kritik, der er fremsat af det ærede Medlem Hr. Olufsen, sige til den nuværende Rege-